

<https://kadrhelp.com.ua/pidbyrayemo-personal-metody-i-typovi-pomylky>

3. Gavrish O.A. Hr management technologies.: monograph / O.A.Gavrish, L.E.Dovgan, I.M.Chalkych, N.V.Semenchenko. Kyiv: NTUU "Igor Sikorsky KPI". 2017. 528 p.

4. Kasich A.O., Medvid G.S. Personnel security management at Ukrainian enterprises through the prism of macroeconomic processes. Effective economy. №1. 2019. [Electronic resource]. Access mode: URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=6824>

Буга Володимир Васильович

декан факультету № 4 Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ В БУДІВНИЦТВІ ТА ЖИТЛОВО- КОМУНАЛЬНОМУ ГОСПОДАРСТВІ

Ефективним засобом підтримання в суспільстві законності та правопорядку як елементів правової держави є юридична відповідальність взагалі та адміністративна зокрема. На сьогодні адміністративні правопорушення набули масового характеру, стали одним з найпоширеніших антисоціальних явищ [1, с. 118].

Як справедливо зазначає О.В. Скригулець, наука адміністративного права, вивчаючи питання теорії адміністративної відповідальності організацій у сфері будівництва, аналізує, уточнює і доповнює загальний інститут адміністративної відповідальності. Проте законодавець не дає єдиного поняття адміністративного правопорушення у сфері будівництва, який можна було б застосовувати до фізичних та юридичних осіб. Це негативно позначається на визначенні підстав адміністративної відповідальності за правопорушення у сфері будівництва [2, с. 236]. Водночас у ст. 96 КУпАП все ж передбачено порядок притягнення до відповідальності за порушення вимог законодавства, будівельних норм, стандартів і правил під час будівництва [3, с. 96].

На думку О. М. Соколовської до юридичного складу адміністративного правопорушення в галузі ЖКГ входять відповідні компоненти, що мають певні особливості, а саме: об'єкт складу адміністративного правопорушення в галузі ЖКГ – це суспільні відносини, що виникають у галузі публічного адміністрування ЖКГ; об'єктивна сторона складу адміністративного правопорушення в галузі ЖКГ виражається як в активних діях, так і в бездіяльності; суб'єктами складу адміністративного правопорушення в галузі ЖКГ виступають фізичні особи, у тому числі посадові та службові, юридичні особи (як приватного так і публічного права); суб'єктивна сторона складу

адміністративного правопорушення в галузі ЖКГ, основним елементом якої є вина, – це психічне ставлення суб'єкта до вчиненого діяння та його наслідків. Відсутність одного з наявних компонентів призводить до відсутності складу адміністративного правопорушення [4, с. 22].

Щодо ЖКГ, то об'єктом посягань у цій сфері є суспільні відносини, які охороняються відповідними нормативними актами. Зокрема, проступки в ній регламентуються КУпАП з главою 11 «Адміністративні правопорушення в галузі житлових прав громадян, житлово-комунального господарства та благоустрою». Не дивлячись на те, що в КУпАП передбачені 7 складів правопорушень, але, на нашу думку, вони сьогодні просто не в змозі охопити усі суспільні відносини, на які посягають правопорушення в сфері ЖКГ. Так, до правопорушень в ЖКГ можна віднести порушення санітарно-гігієнічних і санітарно-протиепідемічних правил і норм, порушення в галузі охорони природи, у сфері використання паливно-енергетичних ресурсів, норм містобудування, захисту прав споживачів, громадського порядку і громадської безпеки, встановленого порядку управління сферою ЖКГ, та мають безпосереднє відношення до охорони даних суспільних відносин. Окремим є питання про адміністративну відповідальність юридичних осіб, норми щодо встановлення відповідальності яких у ЖКГ містять Закони України «Про теплопостачання», «Про забезпечення комерційного обліку природного газу», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності», «Про природні монополії». Зокрема, цими законами передбачено накладення таких санкцій, як застереження, штраф, зупинення дії ліцензії, анулювання відповідної ліцензії. При цьому порядок накладення штрафів, які мають право накладати уповноважені особи на юридичних осіб, здебільшого врегульований підзаконними нормативними актами. Стосовно Законів України «Про відповідальність за правопорушення у сфері містобудівної діяльності», «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» та «Про природні монополії», специфіка порядку притягнення осіб до відповідальності також визначена профільними підзаконними нормативними актами. Такий склад речей, на нашу думку, є неприпустимим, оскільки зацікавлене відомство в будь-який час може «прилаштувати» підзаконні нормативні акти відповідно до власних потреб та інтересів. Тобто актуальним є винесення встановленого порядку притягнення до адміністративної відповідальності юридичних осіб (на відміну від фізичних осіб) на рівень Закону України [1, с. 119].

Таким чином, сфера будівництва в Україні активно продовжує свій сталий розвиток. Водночас разом із розвитком галузі зростає і кількість порушень вимог законодавства, будівельних норм, стандартів і правил під час будівництва. Тому охорона учасників відносин у сфері будівництва реалізовується на різних законодавчих рівнях, зокрема за допомогою цивільного, кримінального та адміністративного права [3, с. 96].

Список використаних джерел

1. Зозуля І.В., Синельникова В.Г. Деякі питання адміністративної відповідальності за правопорушення в галузі житлово-комунального господарства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. 2014. Серія ПРАВО. Випуск 24. Том 3. С.118-121.
2. Скригулець О.В. Склад адміністративних правопорушень у будівництві. *Науковий вісник ЛДУВС*. 2011. № 2. С. 233–244.
3. Марченко О. Порухення вимог законодавства у сфері будівництва. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. №7. С. 96-103.
4. Соколовська О. М. Адміністративна відповідальність за правопорушення в галузі житлово-комунального господарства : автореф. дис. ... канд. юр. наук Київ, 2011. 31 с.

Буга Ганна Сергіївна

начальник відділу організації наукової роботи Донецького державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ПОНЯТТЯ НАГЛЯДУ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ НЕБАНКІВСЬКИХ ФІНАНСОВИХ УСТАНОВ

Ринки фінансових послуг – це важлива й невід’ємна складова економіки кожної держави. Як і будь-яка частина економіки, вони потребують відповідної системи державного регулювання. Вибір оптимальної моделі такого регулювання є надзвичайно актуальним завданням, яке стоїть перед нашою державою. Воно безпосередньо пов’язано з аналізом процесів виникнення та еволюції державного управління ринками фінансових послуг на території України. Адже здійснення такого аналізу дасть змогу почерпнути найкраще з досвіду минулого та запобігти повторенню помилок [1, с. 273].

Національний банк України (НБУ) здійснює нагляд за діяльністю на ринку небанківських фінансових послуг у формі безвиїзного та виїзного нагляду (інспекційних перевірок). Ключовими принципами нагляду за діяльністю на ринку небанківських фінансових послуг є пропорційність та ризик-орієнтований підхід. Таким чином, вибір інтенсивності нагляду визначається віднесенням діяльності небанківської фінансової установи (НФУ) до визначеної категорії ризиків. Також в нагляді за діяльністю на ринку небанківських фінансових послуг НБУ поступово запроваджується раннє виявлення потенційних ризиків та раннє втручання (перш ніж відповідні ризики реалізуються та заподіють шкоду споживачам) для своєчасної комунікації чи вжиття заходів [2].

З 1 липня 2020 року змінився порядок та підстави проведення інспекцій, перелік заходів впливу та порядок їх застосування [3]. Ці питання регулюються Законом України «Про фінансові послуги та державне